

villig til ogsaa at tage Enkelt-Monopolet, det paa den Maade opstaaede Monopol, med ind under Lovforslaget. Saa bliver Lovforslaget noget helt andet, saa bliver det, som jeg oprindeligt nævnte, et Forslag til Værn mod Monopoler, og saa fører det lige ind i de Bestemmelser, som vi har tilladt os at udforme i det Lovforslag, vi har fremsat paa ny om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder. Jeg skal her kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at dette Lovforslag definerer, hvad der er Tale om.

Det siger i sin indledende Paragraf — og jeg gør opmærksom paa, at denne Paragrafs Form er Udtryk for en langvarig Forhandling mellem Folk af alle politiske Partier og Repræsentanter for Erhvervslivet —, at „denne Lovs Bestemmelser kommer til Anvendelse paa saadanne enkelte eller sammensluttede Virksomheder af monopolagtig Karakter indenfor Produktion og Omsætning, derunder indbefattet Transport, som er i Stand til at udøve en bestemmende Indflydelse paa Pris og Omsætningsforhold i det indenlandske Marked eller en betydende Del deraf“. Denne Definition udelukker, at saadanne Enkeltaftaler, som det ærede Medlem Hr. Holstein nævnte, Aftaler mellem to Mand, som ikke har nogen Indflydelse paa Pris og Omsætningsforhold i det indenlandske Marked, kommer ind under Bestemmelsen.

Endvidere siges der, at „bestaar der indenfor et Erhverv et saadant Fællesskab eller en saadan ensartet Optræden til Regulering af Pris eller af Omsætningsforhold, at Virkningen heraf, selv om Virksomhederne ikke foretager en videregaaende Sammenslutning, er den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke nævnte, kan Lovens Bestemmelser gøres anvendelige for de Virksomheder, som deltager deri“, med andre Ord, hvis det ikke er en virkelig Sammenslutning, en virkelig Trustdannelse, men en Aftale, der er Tale om. Det er i denne Bestemmelse defineret, hvad det er for et Omraade, man vil beskæftige sig med. Hvorledes man videre vil beskæftige sig med det, skal jeg ikke komme ind paa under denne Sags Behandling. Formen derfor er jo et Tilsyn, som skal afgøre, hvorvidt de Sammenslutninger af Virksomheder, som omtales, virker skadeligt eller ikke, og som kun skal tage Initiativ til, at der skrives ind i det Tilfælde, at de virker skadeligt.

Jeg maa altsaa ligesom i mine første Bemærkninger og i øvrigt i Tilslutning til flere andre Talere sige, at hele § 1 er usikker i sin Form, og den maa tydeliggøres, for at man overhovedet skal kunne vide, hvad

det er, Lovgivningsmagten agter at beskæftige sig med, og paa hvilken Maade den agter at imødegaa visse farlige Virkninger af det, som man kalder Monopoler, og anden skadelig Begrænsning af Frikonkurrencen.

Jeg skal saa vende mig til § 3, som jo af et af de Medlemmer, der har deltaget i Forhandlingen her, er betegnet som det egentlige Hovedpunkt i Sagen og som noget, der kunde behandles isoleret, hvad der utvivlsomt er rigtigt, nemlig Spørgsmaalet om Misbrug under Krigen mellem Organisationerne. Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sige, at man kan være den varmeste Ven af Organisering indenfor Samfundet og netop derfor finde det nødvendigt at hindre Organisationernes Misbrug; thi hvis Organisationerne misbruger deres Magt, vil der let i Samfundet opstaa saadanne Tanker, som tager Sigte paa Organisationernes Opløsning. Man hører jo mange Steder fra rundt om i Landet — jeg tror, at her i Tinget er det stærkest kommet til Udtryk i det ærede Medlem Hr. Axel Dams Udtalelser —, at der er en saadan organisationsopløsende Tendens, som er styrket, om end ikke fremkaldt, ved Misbrug. Hvis man derfor kan hindre Organisationernes Krigsmisbrug, vil man fremme Organisationstankens Vækst og Bevarelse i det danske Folk. Derfor er det saa vigtigt, at man ogsaa formulerer denne Tanke om Bekæmpelse af Misbrugene klart. Det gør man ikke i Paragraffen, som den foreslaas her.

Til de Bemærkninger, jeg fremsatte om, at man skulde definere Misbrug klart og tydeligt og se, hvad alle eller tilstrækkeligt mange var enige om, og hvori jeg paaviste, at der indenfor Socialdemokratiet og indenfor de andre Partier baade med Hensyn til Arbejdsgivere og Arbejdere var Enighed om, at der skete visse Misbrug, som burde undgaaes, og naar det var Tilfældet, troede jeg ogsaa, at man maatte kunne naa til at definere det, sagde det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at det tvivlede han paa. Ja ja, det maa vi jo se paa. Men hvis man ikke kan definere det, vil det ikke kunne nytte at have en Bestemmelse, som rammer ulige og uretfærdigt, saa maa man lade være.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at det var ganske klart, at der var visse Former for Boykotning, som man maaske ikke kunde ramme. Han mente, det var de mest ondartede Former, man ramte ved denne Definition. Det er jeg nu aldeles ikke sikker paa. Naar man taler om Boykotning, hvorom for øvrigt det ærede Med-